
RZEMYSZCZEK (1) *sb m*

G sg rzemyszcza.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „rzemyk”: wąski pasek ze skóry, służący do związywania czegoś:

Szereg: »nić i rzemyszcze«: [Mówi Abram do króla Sodomy:] podnożę rękę moję/ którą Bog vmocnył ná zwycięstwo/ [...] ifz iedney nići y rzemyfzczká [a filo subteminis usque ad corrigiam caligae Vulg Gen 14/23] nie wezmę/ miey wżytko łwe SkarŻyw 284.

[Przen: O pieniądzech:

Fraza: »[komu] rzemyszcza stanie« = komuś wystarczy pieniędzy: A tu W.M. nasz M.Pan wyrozumiesz, jako długo nam rzemyszcza stanie, konferowawszy i to, co się wydało na szaty RywKsięgi 195.]

Cf RZEMYCZEK, RZEMYSZEK

ECB